

יבמות עא

עניין: מילה ופריעה

פרדס רימונים שער כג פי"ז

פריעה פירש רבי משה שהיא ציקוד ורצים וההושרסים פי"ז צמלכות והענין כי מילה ופריעה הם שני מדרגות מילה הוא הכרתת הערלה והעברתה וון העולם ופי"ז צפרקים הקודמים כי אין ציעור חוץ אלא שריפה וכו' אמנם פריעה הוא קירוב הערלה אל הקדושה [א] ואבו [מקראים] את הקליפה צאופן שינגלה הקדושה עליהם והוא כדמיון פרי החג שהם שבעי שריס שהם נקרב"י על גב המזבח ונקרבתם אל הקדושה הם חוזרים אל הקדושה ואין לנו וצבעים אותה מכל וכל כדמיון המילה ואמנם הפריעה הזאת הוא מלך החקד שהוא נקרב הכל כדמיון לעולם תהא שואל דוחה וימין נקרבת והארכנו צדדוה תזה צבער אצ"ע :

פרי צדיק בא אות יב

פתח האהל משום דאתגלייא יוד וכו' ובאמת עיקר מילה הכרת הערלה אבל התגלות היו"ד ע"י פריעה ואי' בזה"ק (שם מ"ב) אמאי אקרי לחם פני כו' מ"ט משום דלא אחפרשו וכו' וכמש"ש לעיל מינה (ע"א) אימתי אחפרשו בשעתא דכתיב שם שם לו חק ומשפט וגו' ואע"ג דאוקימנא האי קרא במלה אחרא כלא הוה ויאות ע"ש והוא דבמכילתא דרש שם לו חק על שבת ובגמ' (סנהדרין ט:) אי' שבת וכיבוד כאשר לוך במרה וע"ז אי' דכלא הוה ויאות דהייט דודאי נדרש חוק על מילה זהיינו הפריעה אף כ"ז שלא נתגלה הקדושה ע"י הפריעה לא יכלו לזכות למלות שבת שהוא דומה למלך יושב ומטרונה יושבת כנגדו (כמו"ש שמות רבה סו"פ כה) וזהו רק אחר שנתגלה הקדושה ע"י הפריעה וכמ"ש והוא יושב פתח האהל משום דאתגלייא יוד וכו' בפתח האהל דהיא לדק לאתבסמא בחסד וכו' ע"ש. ומילה נקרא חוק וכמ"ש

בית הלוי פרשת לך לך

והנראה דנוכל לומר דהני שני צמינות הם צמיחון ופריעה. דהצמיחון הוא הכרת מעליו הערלה וזה מוציא עצמו מכלל הכוחים שנקראו ערלים כי כל הגוים ערלים וצמיחון הוא מבדיל עצמו מהם. ואח"כ באה הפריעה והוא לאות ברית קודש להתקשר ולהתקדש בקדושת ישראל להיות עם אחד, ועל זה אנחנו מצרכים בצרכות המילה ואלאזיו חתם באות ברית קודש דהחוחם של הצרית באה ע"י הפריעה. וז"ל הוזה"ק פ' בשלח על פסוק ויבן משה מזבח לכפרה כו' על דאיתפרעו ישראל ואיתגליא בהו אות רשימא קדישא. הרי להדיא לאות הצרית הוא ע"י הפריעה. וז"ל הרעיה

(ונת' מא' ד) . ואח"כ אף דאי" (יבמות עא :) לא ייתנה פריעת מילה לא"א היינו שלא הוצרך לזה שכבר נתגלה הקדושה ונצרך רק לחתוך הערלה ולהשליכה והקדושה נתגלה ממילא וזה גרמו צמ"ר ופירש"י סו"פ לך. אבל ישראל במזרים כל זמן שלא פרעו המילה היה עוד מקום לקלי' עמלק לקטרג למה גי'ולו בכורות ישראל. ואף שמלך השי"ת כבר הושר הערלה מהם אבל כיון דלא אתגלייא יוד שאיט בהתגלות יכול לקטרג ועז"ז ולכל בני' לא יחרץ כלב וגו' שסחם השי"ת פיו ולא הניחו לקטרג אף שהיה לו מקום כנ"ל. וכתיב